

"אסקפיזם צהריים"

מחזה קצר מאת שגיא פלד

הגיבור יושב לבדו במרפסת על כיסא נוח. הוא לובש בגדים
יומיומיים, ונעלי ספורט. שתיקה ארוכה ועגומה. אחרי כמה רגעים
ארוכים, נכנס אפרים, בלבוש אלגנטי, עם כיסא בידו. הוא מתקרב
מאחורה אל הגיבור וחותר את השקט.

אפרים: נעים מאוד, אני אפרים.

הגיבור: (מסתובב בהפתעה) שלום, אני הגיבור.

אפרים: אני מכיר את אמא. הרבה שנים.

הגיבור: אה, בוא שב, בוא שב.

אפרים: תודה רבה (מתיישב).

הגיבור: יש רוח משם (מחוזה ימינה), שמש משם (מחוזה שמאלה),

ונוף פה (מחוזה קדימה)

(שניהם שמים רגל על רגל ושותקים ביחד. כמה רגעים

עוברים)

הגיבור: נעליים יפות.

אפרים: חן חן.

הגיבור: חשבתי לקנות כאלה גם. (פאזזה) ... אבל אני יותר מדי בקטע של ספורט.

אפרים: הממ.

הגיבור: שמת לב שבשנים האחרונות לכולם יש סניקס לבנים?
אפרים: כן...

הגיבור: סניקס לבנים מתלכלכים בקלות, זאת הבעיה. כל אלה שהנעליים שלהם עדיין מבריקות, זה אנשים שלא באמת עושים ספורט.

אפרים: הממ.

הגיבור: מי שרוצה לעשות ספורט ובכל זאת להיראות טוב צריך סניקס שחורים. אני עוד מעט קונה כאלה בעצמי.

אפרים: הממ.

הגיבור: אני יכול להשיג לך בהנחה אם אתה רוצה.

(אפרים שולף בזריזות פנקס קטן ומסמן בו משהו בתנועה מהירה)

אפרים: אנחנו יושבים כאן בקושי שתי דקות וכבר אתה מנסה למכור לי משהו.

הגיבור: אני רק הצעתי הנחה. אני מכיר מישהו, יש לו ליין.

אפרים: אתה מכחיש שניסית למכור?

הגיבור: ברור.

אפרים: (מסמן משהו בפנקס) התקבלת.

הגיבור: מה?

אפרים: אתה הגיבור?

הגיבור: כן.

אפרים: נעים מאוד, אני אפרים מ-top sales marketing ads money

makers business incorporate. הגשת לפני שבועיים

בתאריך ה-15 בינואר קורות חיים באתר?

הגיבור: כן!

אפרים: (עובר על הפנקס וממלמל) מכירה בפחות משלוש דקות

באינטרקציה ראשונית... הכחשה... אני שמח להודיע לך

שהתקבלת.

(לוחצים ידיים)

הגיבור: ידעתי! ידעתי! ראיתי את הנעליים שלך, נעליים של איש

שלא עשה ספורט כבר שנים. אבל אז ראיתי את הגרביים.

נייק לבנות. גרביים של איש שרוצה לעשות ספורט כבר

שנים. ישר הבנתי. המכשול שלך הוא האלגנטיות.

אפרים: אתה ממשיך למכור את עצמך אחרי שהתקבלת?

הגיבור: זה בדם שלי.

אפרים: (מסמן בפנקס וממלמל) ב-דם... זה היה המבחן האמיתי,

אני שמח להודיע לך שעברת אותו בהצלחה. התקבלת.

(לוחצים ידיים)

הגיבור: תודה רבה! תודה רבה!

(נכנסת מזל מאחורה, בידה מגש)

מזל: מישהו אמר פרוסה עם ריבה?

הגיבור: לא, דודה מזל, תחזרי פנימה.

מזל: (בחיוך) אין בעיה, תמשיכו לדבר עליי.

(מזל יוצאת)

הגיבור: זאת האחות הקטנה של אמא שלי.

אפרים: הממ.

הגיבור: חולת תשומת לב, בלי לב.

אפרים: היא נראית לי דווקא טיפוס די-

הגיבור: שתתפגר.

אפרים: (מסמן בפנקס וממלמל) כבוד לזרים... זלזול בקרובים...

הגיבור: אז מתי אני מתחיל?

אפרים: תגיד, כל מה שקורה כאן נראה לך אמין? מציאותי? אתה

לא מפקפק בסיטואציה?

הגיבור: הכל אפשרי.

אפרים: (מסמן בפנקס) אני שמח לראות את הביטחון העצמי שלך

ואני עוד יותר שמח להודיע לך שזה היה המבחן האמיתי.

התקבלת.

(לוחצים ידיים)

הגיבור: תודה רבה! תודה רבה!

(מזל נכנסת)

מזל: פרוסה עם ריבה?

הגיבור: מזל... פנימה...

מזל: (מתקרבת) מה קרה גיבור? אתה בסדר? אתה נראה נורא.

הגיבור: דודה מזל... האורחים...

מזל: אל תדאג. שינויים זה קשה, אבל אתה תתרגל. גם אם זה

לא נראה הגיוני כרגע.

הגיבור: דודה מזל תעופי פנימה!!

מזל: דברו עליי!

(מזל יוצאת)

אפרים: מה יש בפנים?

הגיבור: אורחים.

אפרים: הממ.

הגיבור: מישהו צריך לטפל בהם.

אפרים: אם אפשר לשאול... למה אתה לא נכנס?

הגיבור: לא יכול... כבר יותר מדי זמן אני בחוץ.

אפרים: כמה זמן? (רושם בפנקס)

הגיבור: לא זוכר... שנים.

אפרים: ש-נים... (סוגר את הפנקס) זה טוב, זה טוב. זה דבר טוב

במקצוע שלנו להיות בחוץ. לחיות את הרחוב, להרגיש את

החיים. זה דבר חשוב מאוד. כבר אמרתי שהתקבלת?

(שתיקה)

אפרים: אתה נסער.

(שתיקה)

אפרים: אוקיי. נעבור לחלק הבא – היכרות. יש לך קרובי משפחה?

הגיבור: כן...

אפרים: אתם קרובים?

הגיבור: אפשר להציע לך סוכריה לגרון?

אפרים: יש לי סוכר גבוה. אתם קרובים?

הגיבור: כן, הם פה בפנים. זאת סוכריה ללא סוכר. סטרפסילס.

אפרים: לא טעים. רגשית, אתם קרובים?

הגיבור: איכשהו היא עדיין מתוקה.

אפרים: (מלו-דרמטי) רגשית, אתם קרובים!?

הגיבור: אמא אוהבת לאכול כולנו ביחד. אז פעם היינו קרובים. לא

הייתה ברירה בעצם. היא תמיד רצתה שנהיה... (פאזזה)

אבל עכשיו... אני לא יודע.

אפרים: הממ.

הגיבור: אני רק יודע שאנחנו משפחה.

אפרים: הממ.

הגיבור: אבל, גם את זה אפשר לבדוק.

אפרים: הממ?

הגיבור: השירות שנותנים MyHeritage מאפשר לגלות לשמר

ולשתף את ההיסטוריה המשפחתית שלך. הנפש את

תמונות המשפחה שלך. צור את אילן היוחסין המקוון שלך.

אפרים: (מתחיל לכתוב בפנקס)

הגיבור: הצטרף לקהילת MyHeritage. מיליוני משפחות ברחבי העולם משתמשות ב- MyHeritage כדי לגלות את המורשת שלהן. שתף פעולה עם משתמשים אחרים והצטרף לאלפים המתאחדים עם קרוביהם האבודים באמצעות המערכת שלנו. או, גלה שהקרובים אלייך הם מתחזים שאין להם, לא היה להם ולא יהיה להם, קשר אלייך. הצטרף לקהילת MyHeritage.

אפרים: (מסיים לכתוב) אז... חזרנו למכור.

הגיבור: (מביט קדימה)

אפרים: אבל הפעם, עם מנוע רגשי...

(שתיקה)

אפרים: אפשר לשאול אותך עוד שאלה?

הגיבור: לא התקבלתי כבר?

אפרים: בהתחשב באירוע, אתה לא חושב שזה הזמן להיכנס

פנימה?

(שתיקה)

הגיבור: ה... דודה שלי...

אפרים: מזל?

הגיבור: (בגועל) לה אין שום בעיה להיות שם בפנים, אתה מבין?

אפרים: בשלב הזה אני רוצה להזכיר לך שאני לא הפסיכולוג שלך.

כל השאלות שאני שואל אותך כאן הן חלק מהבחינה, אז

תחשוב יפה יפה על התשובות שלך. טוב?

הגיבור: טוב.

(מזל נכנסת)

מזל: טוסט?

הגיבור: פנימה!!!

מזל: רק רציתי לבדוק מה המצב איתכם.

הגיבור: מה את עושה בחוץ דודה מזל? מי מטפל באורחים!?

מזל: אני רוצה לשמוע מה אתם מקשקשים עליי!

הגיבור: למה אף אחד לא מטפל באורחים!? היא רוצה שנטפל

באורחים!!!

מזל: (כמו לילד) אמא שלך רוצה לישון. עכשיו אני ערה.

הגיבור: אז כנסי פנימה ותמשיכי לחלק פרוסות עם ריבה!

מזל: אתה רוצה גם פרוסה עם ריבה?

הגיבור: פנימה!!!

מזל: טוסט?

הגיבור: פנימה!!!!!!!

מזל: בסדר, בסדר. אתה נראה נורא, דרך אגב. מזעזע.

(מזל יוצאת. הגיבור מתנשף. פאזה. אפרים מוכן עם

הפנקס)

אפרים: לטעמי, מזל מרוכזת בעניינים אחרים. למה שלא תיכנס

אתה לטפל באורחים?

(הגיבור מתקרב במהירות לאפרים, מעיף לו את הפנקס

מהיד ומרים אותו מהחולצה)

הגיבור: כי אני לא חתיכת... אני לא צבוע! (מרחרח) וגם... איזה

בושם אתה שם?

אפרים: Pour Le Monde. יש איזו בעיה עם צביעות?

הגיבור: (עדיין מחזיק) אתה יודע ש-Pour Le Monde לא עושים

ניסויים בבעלי חיים? לא מתאים לאולד-פאשן כמוך. מה

לגבי Dior Sauvage?

אפרים: ספר לי עוד על הבושם הזה. (מוציא עוד פנקס ועט)

הגיבור: אין בעיה: אני אף פעם לא נכנסתי פנימה. אף פעם! תמיד הייתי בחוץ. אז עכשיו זה הזמן להתנהג ממלכתיות? עכשיו זה הזמן ל-קרובים? פספסתי. אני בנאדם של חוץ, של טבע, של רעננות ארומטית עוצמתית מובלטת על ידי מרינדה חריפה ועסיסית של ניחוחות מרירים. Dior Sauvage.

אפרים: (כותב בפנקס) הממ... כבר מריח טוב! ספר לי עוד.

הגיבור: (עוזב את אפרים) הייתי חרא בן. כולם היו חארות. אבל לחלקנו לא אכפת להתנהג כאילו כלום. לבוא לכאן... לדבר, לקשקש...

אפרים: הממ.

הגיבור: זה מגעיל... שלא כמו הניחוח הסוחף של פירות הדר, עם נגיעות מפולפלות ובסיס עצי עמוק של Dior Sauvage.

אפרים: כן?

הגיבור: טבע פראי פוגש אלגנטיות יוקרתית. תהיה הגבר המחוספס והסוער שאתה.

אפרים: (נרגש מאוד) כן!!!

הגיבור: אבל אני, לפחות יש לי פרצוף אחד.

אפרים: (נרגע) אגב, אני מעריך מאוד את העובדה שאתה מוכן לעשות את כל זה בשבעה של אמא שלך.

הגיבור: (ריק) אוקיי..

אפרים: ואני רוצה שתדע שזה היה המבחן האמיתי, ועברת אותו

בהצלחה. התקבלת.

(פאזה)

הגיבור: אוקיי..

אפרים: אני שמח לראות שלמרות כל הרגשות- אתה מצליח

להישאר בחוץ, ולא להיכנס פנימה.

הגיבור: (עצבני) אוקיי..

אפרים: תכונה חשובה מאוד לאיש מכירות.

הגיבור: יופי..

אפרים: כן, אני אשמח לרכוש את הבושם ההוא. ובעניין הצביעות,

אני מציע לך להירגע עם זה.

הגיבור: (חורק שיניים)

אפרים: בכל אופן, השבעה של אמא שלך היא זירה נהדרת למבחן

שלנו.

הגיבור: תעוף מפה..

אפרים: סליחה?

הגיבור: תעוף, תזדיין לי מהבית, קח את הגרביים המסריחות שלך ותצא באלגנטיות מהדלת כניסה או שאני אזרוק אותך בעצמי מהמרפסת. לא באלגנטיות.

(פאזזה)

אפרים: הו...

(שתיקה. מבטים.)

אפרים: מזל! בואי רגע!

(מזל נכנסת)

מזל: מישהו אמר מזל בואי רגע?

אפרים: כן.

מזל: (מופתעת) הו.

(פאזזה)

אפרים: נראה לי שהאחיין שלך... נכנס פנימה.

מזל: אין סיכוי! אני הייתי בפנים כל הזמן!

הגיבור: את אף פעם לא היית בפנים!

אפרים: את רואה?

מזל: דווקא כן! אני מטפלת באורחים ומחלקת פרוסות עם ריבה,
או טוסטים. תלוי איזה מילים אני שומעת.

הגיבור: את רק מחפשת לשמוע מי מדבר עלייך כל הזמן! אבל אף
אחד לא מדבר עלייך!

מזל: כולם מדברים עליי!

הגיבור: מדברים על אמא שלי!

מזל: (צורחת) אין אמא שלך! אין אמא שלך!! עכשיו מדברים
עליי.

אפרים: איזה קול יש לך...

הגיבור: אמרתי לך לעוף מפה. (מתקרב) באיזה חוצפה אתה-

אפרים: (מתרחק) חבל, המבחן שלך הולך טוב עד עכשיו. אל
תיכנס לי פנימה פתאום. איש מכירות צריך תמיד-

הגיבור: תפסיק... תפסיק לבלבל אותי.

אפרים: טבע פראי פוגש אלגנטיות יוקרתית.

הגיבור: די..

אפרים: תהיה הגבר הסוער שאתה.

הגיבור: די!

מזל: אתה נראה נורא. קח פרוסה עם ריבה, זה יעשה לך טוב.

הגיבור: כנסי פנימה..

מזל: ואם זה לא יעשה לך טוב, אני אעשה לך טוסטו! (צוחקת)

אפרים: (צוחק) מזל, את משהו..

הגיבור: לכו כולכם. תעזבו אותי.

מזל: אפשר להציע לך משהו אחר? אולי ביצים?

אפרים: מזל מזל, איזה דבר את...

מזל: מה עם איזו עוגה חגיגית? הבאתי מרולדין.

הגיבור: מה את מציעה לי עוגה בשבעה של אמא שלי!

מזל: מה קרה??

הגיבור: פרוסות עם ריבה, טוסטים, עוגה! מה הולך פה?!

אפרים: מה זה משנה. אם אנשים אוכלים את זה, זה עובד.

הגיבור: מה זה משנה?!

אפרים: אתה צריך להתחיל להסתכל קדימה - והחוצה, לא אחורה,

לא פנימה. זה דבר חשוב מאוד במקצוע שלנו.

מזל: רולדין שיכללו מאוד את שוק העוגות בארץ. אני ממליצה

בחום.

אפרים: מזל, איזו נחישות. את אישה בכל רמ"ח אבריך.

מזל: רמ"ח עלייך חיים שלי.

אפרים: נהדרת את. אני שמח להודיע לך שהתקבלת.

מזל: יאמי!

הגיבור: מה?! לא לא לא-

אפרים: כן כן כן-

הגיבור: לא לא לא! היא סתם.. היא סתם רוצה תשומת לב!

אפרים: בשביל קידמה צריך אנשים שיודעים להתקדם. תראה את

מזל, תראה איזה חיוך.

מזל: חיוך של אחרי קדיש טוב.

אפרים: היא מוכנה לדבר הבא.

(פאזזה)

אפרים: גיבור, הגענו לשלב הסופי – אתה בפנים, או בחוץ?

(שתיקה ארוכה)

הגיבור: (לוקח את הזמן) תראו איזה נוף יפה יש פה. בחוץ. נוף...

שמש, אוויר. כל החוץ הזה... אני בעצמי מסתכל עליו

מבחוץ. אתה אומר לי להתקדם... אני מכיר את זה, ככה

אני חי. מתקדם. דוחף הכל הצידה. דוחף ומתקדם. דוחף

את העיקר הצידה ומושך את כל ההסחות אליי. מתקדם...
לאיפה לעזאזל אני מתקדם. אני לא יודע אם אתה מבין
אותי, בחיים לא חיברתי את המילים האלה למשפט...
בקול רם. לאיפה לעזאזל אני מתקדם? לא יודע. אבל
נראה לי שאני מתקדם החוצה. אתה יודע משהו? אם אתה
אף פעם לא חוזר הביתה אתה תמיד בחוץ. (פאזזה) יום
אחד אתה מתעורר, ואמא שלך מתה. וזהו, נגמר... אתה
כבר לא יכול לחזור פנימה. פספסת. לך לעזאזל, אתה נווד
מעכשיו. בעצם, מתמיד. אז מה נשאר? מה נשאר אחרי זה?
(פאזזה) ביטוח חיים.

אפרים: הממ?

הגיבור: (ריק) ביטוח חיים של הראל.

אפרים: כן ילד!

הגיבור: לסדר את המשפחה לכל החיים, למקרה שהחיים לא

יסתדרו כמו שרצית.

אפרים: (צוחק) כן! כן!

מזל: מהמם!

הגיבור: סכום הביטוח ישולם למוטבים לאחר מקרה הפטירה

כסכום חד פעמי או חודשי בהתאם לפוליסה שבחרת.

אפרים: כן! ידעתי שיש ברך כוח, ילד!

מזל: גיבור שלנו!

אפרים: אני שמח להודיע לך שעברת את כל המבחנים, ואני עוד

יותר שמח להודיע לך שהתקבלת!

מזל: (מוחאת כפיים) איזה יופי!!

אפרים: ברוכים הבאים ל- top sales marketing ads money makers

.business incorporate

מזל: שנרים כוסית?

אפרים: בטח! צריך לחגוג!

מזל: אני אביא שמפניה!

(מזל יוצאת)

אפרים: צפויים לך דברים גדולים בהמשך הדרך. קידום, ילד.

קידום... אגב, (מתקרב) אני מכיר את אמא. הרבה שנים.

אבל אחותה... (צוחק וטופח לגיבור על השכם. הולך לכיוון

הדלת) אתה נכנס?

(אפרים יוצא. הגיבור יושב על הכיסא-נוח, בשתיקה עגומה

ומסתכל קדימה על הנוף)

סוף.